

Het Witte Fietsje op avontuur

Geschreven door: Jet Bakels
Illustraties: Harmen van Straaten

EEN LUXE GOUDEN BOEKJE

‘Wat een saaie ochtend,’
zucht het Witte Fietsje.
‘Iedereen is al op pad. Waarom
komt niemand mij halen? En ik heb juist zo’n zin om
op avontuur te gaan. Lekker de heuvel af roetsjen en de wind voelen in
mijn wielen. De kleine zwijntjes en de familie das opzoeken in het bos. Een
vliegend hert spotten of een leeuw...’

‘Waarom zou ik eigenlijk wachten tot er iemand komt? Ik ga gewoon lekker zelf.’
‘Mag ik mee?’ vraagt kleine eekhoorn. Ik wil ook op avontuur.’
‘Tuurlijk!’ zegt het Witte Fietsje, ‘plek genoeg. Hop er maar op!’

Daar gaan ze op pad.

‘Wat is dat voor een grote schep?’ vraagt kleine eekhoorn. ‘Die lijkt wel van een reus.’

‘Ja,’ zegt het Witte Fietsje, ‘volgens oude verhalen woonden er vroeger reuzen in de bossen. Maar die ben ik nooit tegengekomen en deze blauwe cementschep is niet van hen. Hij is gemaakt door een kunstenaar en hoort bij het Kröller-Müller Museum in het Park.’

Ze rijden door een dennenbos. Het ruikt er heel lekker... Naar dennennaalden. Daar woont ook de bonte specht. *TOK TOK TOK*, tikt hij tegen de stam.

‘Hé,’ roept het Fietsje naar boven. ‘Waarom maak jij daar zo’n kabaal?’

‘Ik trommel het hardst van alle spechten in de buurt,’ antwoordt de specht trots. ‘Zo maak ik een gat in de boom. Want daar wonen allemaal torretjes. Smullen! De zaadjes van dennenappels eet ik ook.’

‘Die vind ik ook lekker!’ roept kleine eekhoorn. ‘Die spaar ik om in de winter op te eten.’

‘Wil je ook met ons mee?’ vraagt het Witte Fietsje. ‘Hop er maar op!’

Het Witte Fietsje trapt
stevig door en na een tijdje
komen ze in een loofbos.
De bomen hebben hier geen
naalden, zoals in het dennenbos,
maar bladeren.

‘Laten we beukennootjes gaan
zoeken,’ zegt kleine eekhoorn. ‘Die neem ik
mee voor thuis.’

Ook de familie zwijn is dol op beukennootjes. Ze hebben
de aarde langs het pad omgewoeld met hun lange snuiten,

op

IEIEIE... het Witte Fietsje moet hard remmen om niet tegen de
zwijnenfamilie op te botsen.

‘Oh... hallo mevrouw en meneer zwijn,’ groet het Witte Fietsje verschrikt. ‘Hoe gaat het met u?’ Hij kijkt naar de slagtanden van vader zwijn... grote, witte, glinsterende slagtanden.

‘KNOR, KNOR’ bromt moeder everzwijn. ‘Het gaat goed hoor, we gaan net een lekker modderbad nemen. Maar waar is nu weer zwijntje nummer 7?’

‘Psst,’ fluistert zwijntje nummer 7, ‘ik wil ook mee op avontuur.’
‘Hop er maar op!’ fluistert het Fietsje terug.